

wyśn. 03.04.2025

MARSZAŁEK
Województwa Kujawsko-Pomorskiego

ŚG-I-B.7245.1.113.2025

Toruń, dnia 2 kwietnia 2025 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

przedstawiam

stanowisko, w którym interpretację opisaną w piśmie z dnia 4 marca 2025 r. przez [REDAKTOWANE] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [REDAKTOWANE] co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433 ze zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia, że:

1. wnioskodawca, który jako podmiot dystrybuujący nabyte od importera kubki papierowe z nadrukiem, przeznaczone do jednorazowego użytku, nie jest zobowiązany do pobierania opłaty od użytkownika końcowego, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców – **uznaje za nieprawidłową;**
2. wnioskodawca, który jako podmiot dystrybuujący nabyte od importera kubki papierowe z nadrukiem, przeznaczone do jednorazowego użytku, nie jest zobowiązany do uiszczania opłaty na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców – **uznaje za prawidłową.**

Uzasadnienie

Pismem z dnia 4 marca 2025 r. (wpływ do tut. Urzędu: 11.03.2025 r.) [REDAKTOWANE] działalność gospodarczą pod nazwą: [REDAKTOWANE] zwany dalej Stroną lub Wnioskodawcą, złożył wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w sprawie obowiązku uiszczenia opłaty wskazanej w art. 3b ust. 1 ww. ustawy (tzw. opłata konsumencka) oraz opłaty wskazanej w art. 3k ust. 1 ww. ustawy (tzw. opłata producencka).

Do wniosku zostały załączone następujące dokumenty:

- potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji o interpretacji indywidualnej zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców;
- tłumaczenie przysięgłe certyfikatu z dnia 9 maja 2022 r.;
- tłumaczenie przysięgłe certyfikatu z dnia 30 kwietnia 2024 r.;
- deklaracja zgodności [REDAKTOWANE] dnia 08.01.2025 r.
- protokół kontroli nr WIOŚ-BYDG 422/2024.

Zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców, [REDAKTOWANE] prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: [REDAKTOWANE] we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawił zaistniały stan faktyczny oraz własne stanowisko w sprawie:

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku [redacted] prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: [redacted] dystrybuuje wprowadzone przez importera naczynia przeznaczone do jednorazowego użytku wytwarzane przez [redacted] (kubek papierowy z siedzibą w [redacted] {kubek papierowy z nadrukiem}). Wnioskodawca dysponuje dwoma certyfikatami oraz deklaracją zgodności wystawioną przez importera, zgodnie z którymi ww. naczynia jednorazowe wytwarzane są wyłącznie z celulozy i kleju, i nie zawierają tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej poddano w wątpliwość konieczność pobierania od użytkownika końcowego tzw. opłaty konsumenckiej (art. 3b ust. 1 ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej) oraz konieczność ponoszenia przez Wnioskodawcę opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy za wprowadzane do obrotu i sprzedawane naczynia przeznaczone do jednorazowego użytku (kubki) wykonane z papieru powlekanego klejem.

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

W ocenie Wnioskodawcy, z uwagi na charakter produktów, które dystrybuuje, nie zachodzi konieczność stosowania się do ww. przepisów wynikających z ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Według zapewnień producenta, przedmiotowe naczynia jednorazowe wytworzone są w całości z papieru (celulozy) i nie zawierają tworzyw sztucznych. Wnioskodawca załączył tłumaczenia dwóch certyfikatów wystawionych przez niemieckie laboratorium (z dnia 9 maja 2022 r. oraz z 30 kwietnia 2024 r.). Pierwszy certyfikat stanowi, iż papierowe kubki z nadrukiem, dla których sporządzono raport z testów, są produktami wolnymi od plastiku. Natomiast zgodnie z drugim certyfikatem dotyczącym możliwości recyklingu w przemyśle papierniczym z dnia 30 kwietnia 2024 r., kubki papierowe zostały zakwalifikowane do kategorii produktów opakowaniowych z papieru i tektury, i zgodnie z tą kwalifikacją nadają się do recyklingu w 98,8 %.

Strona we wniosku powoła się również na analizę wykonaną przez laboratorium badań materiałowych i analizy uszkodzeń [redacted]. Analiza została wykonana na zlecenie Importera. Przeprowadzona analiza wykazała, że kubki są wykonane z celulozy i kleju. W analizowanych próbkach nie wykryto żadnych tworzyw sztucznych takich jak PE, PP, PLA, PS. Według oświadczenia producenta przedmiotowych naczyń, materiał wykorzystany do powlekania papieru na bazie wody od strony wewnętrznej jest stosowany jako klej. Na powierzchni wewnętrznej nie dodaje się żadnych innych dodatków. Szczegóły tej analizy przeprowadzonej przez Laboratorium [redacted] zawiera raport z testu nr K17348 (nie został załączony do wniosku).

Zgodnie z powyższym, zdaniem Wnioskodawcy, importowane opakowania jednorazowego użytku są wykonane z papieru i nie są wykonane ani w całości, ani w części z tworzyw sztucznych.

W dniach od 23.09.2024 r. do 22.10.2024 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska przeprowadził u Importera opakowań jednorazowego użytku kontrolę dotyczącą przestrzegania przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Wynik przeprowadzonej kontroli, opisanej w załączonym do wniosku protokole kontroli nr WIOS-BYDG 422/2024 wskazuje, że kubki wprowadzane do obrotu przez Importera, wizualnie i strukturalnie odpowiadają kubkowi wykonanemu z papieru.

Strona wskazała we wniosku, że motyw 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE L. z 2019 r. Nr 155, str. 1.) wyjaśnia podstawy definicji tworzyw sztucznych.

Zgodnie z tym wyjaśnieniem niemodyfikowane polimery naturalne nie powinny być objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, ponieważ naturalnie występują w środowisku. Tworzywa sztuczne produkowane przy użyciu zmodyfikowanych polimerów naturalnych lub tworzywa sztuczne produkowane z biopochodnych, kopalnych lub syntetycznych substancji wyjściowych nie występują naturalnie, zatem powinny być objęte przedmiotową dyrektywą. W związku z powyższym zmodyfikowana definicja tworzyw sztucznych powinna obejmować oparte na polimerach artykuły gumowe oraz biopochodne i ulegające biodegradacji tworzywa sztuczne, zarówno pochodzące z biomasy, jak i mające ulec biodegradacji z upływem czasu. W zakres definicji tworzyw sztucznych nie powinny wchodzić materiały polimerowe, którymi są farby, atramenty i kleje.

Strona zauważyła, że powyższa interpretacja motywu 11 ww. dyrektywy została powtórzona w Wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE, C, z 2021 r. Nr 216, str. 1.). W pkt 2.1. ww. wytycznych wskazano, że produkt końcowy zawierający klej, który (inaczej) nie jest wykonany z tworzywa sztucznego, a do którego stosuje się przepisy ww. dyrektywy, nie jest produktem jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w rozumieniu tej dyrektywy.

Nawiązując do powyższego Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego przedstawia stanowisko w kwestii stosowania przepisów prawa w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 3 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i (UE) Rady 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko produktem jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego nazywany jest produkt, który jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Dyrektywa nie przewiduje żadnego minimalnego progu udziału tworzyw sztucznych w produkcie jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ustalenia czy produkt ten jest objęty zakresem definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, czy nie.

Wytyczne Komisji wskazują, że do produkcji wielu materiałów często stosuje się polimery, które spełniają kryteria definicji tworzyw sztucznych. Są one syntetycznymi dodatkami chemicznymi, które stosowane jako np. środek retencyjny lub substancja wiążąca i substancja pomocnicza w przetwórstwie przy produkcji materiału, który sam w sobie nie jest tworzywem sztucznym, nie skutkują tym, że produkt jednorazowego użytku wykonany tylko z tego materiału będzie uznany za częściowo wykonany z tworzywa sztucznego. W związku z tym opakowania jednorazowego użytku wykonane wyłącznie z papieru i kartonu bez wykładziny lub powłoki z tworzywa sztucznego nie są uznawane za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Jeśli jednak powłoka lub wykładzina z tworzywa sztucznego będzie zastosowana na powierzchni papieru lub kartonu lub innego materiału, w celu zapewnienia ochrony przed wodą lub tłuszczem, to produkt końcowy jakim jest opakowanie będzie uznany za produkt składający się z więcej niż jednego materiału, z których jeden jest tworzywem sztucznym. W takiej sytuacji produkt jednorazowego użytku wykonany z papieru lub tektury z powłoką z tworzywa sztucznego należy traktować jako opakowanie częściowo wykonane z tworzywa sztucznego, które jest objęte zakresem stosowania dyrektywy w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Wytyczne Komisji wskazują również, jako poparcie wyżej opisanego stanu, że określając alternatywne rozwiązania dla opakowań z tworzyw sztucznych, nie brano pod uwagę opakowań z papieru i tektury z warstwą z tworzywa sztucznego, ponieważ nie są one opakowaniami wolnymi od tworzyw sztucznych. Zgodnie z motywem 9 dyrektywy zanieczyszczenia powierzchni ziemi i gleby większymi lub mniejszymi fragmentami tworzyw sztucznych pochodzącymi z przedmiotów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych może

mieć znaczną skalę i może przedostawać się do środowiska morskiego. Zatem objęcie opakowań jednorazowego użytku z papieru i tektury pokrytych powłoką z tworzywa sztucznego zakresem stosowania dyrektywy jest zgodne z jej celami oraz zapobiega negatywnemu wpływowi tych produktów na ekosystemy morskie, różnorodność biologiczną i zdrowie człowieka. Jest także niezbędne do osiągnięcia celu, jakim jest propagowanie przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym, gdzie pierwszeństwo daje się produktom wielokrotnego użytku i systemom ponownego użycia, dzięki którym dąży się do zmniejszenia ilości wytwarzanych odpadów.

Strona we wniosku przedstawiła, że przedmiotowe opakowania z papieru i tektury wykonane są z celulozy oraz kleju. Natomiast klej, który tworzy w tym wypadku nieprzepuszczalną powłokę utwardzającą oraz zapewniającą odporność na wodę i płyny, może być wykonany w oparciu o skrobie lub syntetyczne polimery (informacja przekazana przez importera w oddzielnym wniosku złożonym do tut. Organu). Polimery syntetyczne nie występują naturalnie w środowisku, powstają w wyniku chemicznych modyfikacji, zatem nie są wyłączone z zakresu stosowania ww. ustawy.

Substancja, którą Wnioskodawca nazywa klejem, zgodnie z informacjami przekazanymi we wniosku, nie służy do połączenia dwóch krawędzi wstęgi papieru w celu uzyskania kubka lub pojemnika. Jest raczej powłoką lub wykładziną stosowaną na powierzchni papieru w celu zapewnienia odporności na wodę i inne płyny. W związku z powyższym nie ma zastosowania w tym przypadku motyw 11 ww. dyrektywy, w którym wskazano farby, atramenty i kleje jako materiały polimerowe, które nie powinny wchodzić w zakres stosowania dyrektywy.

Materiał jakim zostają pokryte od wewnątrz opakowania z papieru i tektury jest tworzywem sztucznym, zatem opakowania te należy traktować jako produkty wykonane z więcej niż jednego materiału, z których jeden jest tworzywem sztucznym. Co za tym idzie, opakowania te stanowią produkty jednorazowego użytku częściowo wykonane z tworzyw sztucznych, które podlegają przepisom ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Jednocześnie, należy zauważyć, że kontrolujący z ramienia Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, dokonali w trakcie kontroli podmiotu importującego opakowania, wyłącznie oceny wizualnej przedmiotowych opakowań. Przeprowadzono oględziny wnętrza magazynu, gdzie znajdowały się przedmiotowe produkty i stwierdzono, że kubki wizualnie i strukturalnie odpowiadają kubkom wykonanym z papieru. Niestety w ocenie tut. Organu nie jest to wystarczający dowód na stwierdzenie, że przedmiotowe opakowania nie zawierają domieszki polimerów syntetycznych i nie powinny być traktowane jako opakowania z tworzywa sztucznego.

Ponadto należy zauważyć, że wszystkie przedłożone dokumenty zostały wykonane przez laboratoria działające poza terenem Polski, gdzie istnieje prawdopodobieństwo funkcjonowania innych przepisów w zakresie gospodarowania opakowaniami i minimalnego progu udziału tworzyw sztucznych w produkcie jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ustalenia czy produkt ten jest objęty zakresem definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, czy nie. Według ustaleń tut. Organu na terenie Polski znajdują się laboratoria akredytowane, które wykonują badania stwierdzające skład produktów pozwalający na jednoznaczne określenie zawartości lub nie tworzyw sztucznych w badanym materiale. Z bliżej nieznanego powodu Wnioskodawca nie zdecydował się na wykonanie takich badań w akredytowanym laboratorium na terenie Polski.

Z uwagi na konieczność zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko i zdrowie człowieka poprzez zmniejszenie ich stosowania, zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, przedsiębiorcy prowadzący jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego oraz jednostki gastronomiczne, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, będące opakowaniami lub napoje lub żywność

pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, są zobligowani do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach. Niepobieranie opłaty od użytkownika końcowego grozi administracyjną karą pieniężną w wysokości do 20 000 zł wymierzaną, w drodze decyzji, przez właściwego wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (art. 40a pkt 1 i art. 40b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej).

W kontekście powyższego należy mieć na uwadze, że celem znowelizowanej ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej jest zmniejszenie stosowania niektórych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w tym kubków na napoje i pojemników na żywność. Kubki na napoje oraz pojemniki na żywność stanowią najbardziej zaśmiecającą grupę przedmiotów i mają znaczny negatywny wpływ na środowisko, zdrowie i gospodarkę, stąd konieczne jest stosowanie przez Wnioskodawcę przepisów przedmiotowej ustawy.

Z uwagi na fakt, iż Wnioskodawca, zgodnie z art. 3b ust. 1 ww. ustawy, zobligowany jest do pobierania opłaty za opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych od użytkowników końcowych, tym samym zobligowany jest do prowadzenia ewidencji liczby nabytych i wydanych użytkownikom końcowym produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Zgodnie z art. 3h ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, ewidencję należy prowadzić w danym roku kalendarzowym, w postaci papierowej albo elektronicznej, a na jej podstawie należy składać za pomocą elektronicznego systemu BDO, sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Zgodnie z art. 3k ust. 1 ww. ustawy do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

- zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- uprzątkowania oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu

zobligowany jest przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ww. ustawy.

Biorąc pod uwagę rodzaj prowadzonej przez Stronę działalności oraz przedstawione przez Wnioskodawcę stanowisko istotne jest przybliżenie, zawartych w ww. ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, następujących pojęć:

- Przedsiębiorca – zgodnie z art. 2 pkt 9b ww. ustawy produktowej, za przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, ze zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 1380/2013", w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym

oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy;

- Wprowadzanie do obrotu – zgodnie z art. 2 pkt 12a ww. ustawy produktowej, rozumie się przez to pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

Powyższe definicje wskazują, iż przedsiębiorca, który importuje produkty lub dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów jest wprowadzającym do obrotu, ponieważ to ten przedsiębiorca dokonuje pierwszego dostarczenia produktu na terytorium kraju w ramach swojej działalności gospodarczej. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż Wnioskodawca występując w charakterze dystrybutora opakowań jednorazowego użytku nie jest wprowadzającym te opakowania do obrotu, zatem nie jest zobowiązany do uiszczania opłaty na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców.

Wobec powyższego zdecydowano jak w sentencji.

Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy Stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego w terminie 14 dni od daty doręczenia przedmiotowej decyzji. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia tutaj. Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

z up. Marszałka Województwa
Maria Wisniewska (1)
Dyrektor
Departamentu Środowiska

Otrzymują:

1.
2. aa

Naczelnik
Ochrony Środowiska
Tomasz Skala